

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

máme radost, že se setkáváme u dalšího, podzimního, bulletinu. A jelikož se blíží čas Vánoc a obdarování, přinášíme nabídku Férového obchůdku a budeme moc rádi, když si při plánování dáreků na náš obchůdek vzpomenete. Výdělek nám opět umožní udělat další kroky v rozvoji komunitního centra Ostrov Naděje v Keni. Nově máme také povolené dárcovské

SMS, tak můžete jednorázově anebo trvale podpořit toto komunitní centrum i ze svého mobilního telefonu. Předem děkujeme za vaši podporu. Krásné podzimní dny.

Za Centrum Narovinu Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz

Férový obchůdek – to jsou dárky s příběhem

Dárkový poukaz na lékařské ošetření
**LÉČBA
BĚŽNÝCH NEMOCÍ**
v hodnotě 200,- Kč

Běžné nemoci jako je průjem, nachlazení a chřipka, pokud nejsou včas léčeny, mohou být pro děti v Keni začátkem vážných zdravotních komplikací. Vaším příspěvkem zajistíte jednomu dítěti potřebnou léčbu.

Příspěvek pomáhá potřebným rodinám v Keni.
www.adopceafrika.cz

Vánoce se blíží, vzpomeňte si při plánování dárečků na Férový obchůdek. Naši nabídku najdete na straně 8. Pro ty, kdo nechtějí darovat věcné dárky, máme v nabídce dárkové certifikáty „Daruj zdraví“, „Daruj vzdělání“ a „Daruj naději“. Předem děkujeme za podporu. E-shop: <https://www.centrumnarovinu.cz/ferovy-obchudek>

Komunitní centrum OSTROV NADĚJE můžete podpořit i DÁRCOVSKOU SMS

Do zprávy na číslo **87 777** napište SMS ve tvaru:
DMS TRV OSTROVNADEJE 30
DMS TRV OSTROVNADEJE 60
DMS TRV OSTROVNADEJE 90

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč, příjemce vaší pomoci obdrží každý měsíc 29, 59 nebo 89 Kč. Zvolenou částku budeme od vás dostávat každý měsíc až do doby, kdy se rozhodnete příkaz zrušit.

Pokud na číslo 87 777 pošlete SMS ve tvaru:
DMS OSTROVNADEJE 30
DMS OSTROVNADEJE 60
DMS OSTROVNADEJE 90
podpoříte náš projekt jednorázově.

Trvalá DMS podpora váš rozpočet nezatíží, nám naopak umožní lépe dosahovat dlouhodobě udržitelných cílů.

Děkujeme za podporu! www.darcovskasms.cz

Kdo tvoří tým Centra Narovinu?

Představujeme dobrovolníky a novou posilu v Nairobi

Vše začalo v roce 2005, kdy jsem přes Centrum Narovinu adoptovala svou dceru Editku. Do školy začala chodit hned od ledna 2006 a roste společně s mým synem Martinem, oba už letos budou končit středoškolské vzdělání. Na jaře roku 2006 přišel email s nabídkou kurzu pro dobrovolníky, nezaváhala jsem ani chvíli a absolvovala jsem víkendový kurz ve

Svatém Janu pod Skalou a od té doby jsem dobrovolnou koordinátorkou adopcí. Ještě dodnes si pamatuji bláznivou radost, když jsem uzavřela první adopci. A protože jsem povoláním ekonomkou, tak nyní pomáhám také ve správní radě Centra Narovinu. Mimochodem, naši dívčenkou jsme se synem navštívili v roce 2009 a byl to skvělý zážitek!

Vlasta Pauke Dobešová

Zdravím všechny čtenáře Bulletinu CN. **Jmenuji se Jiří Štancl.** Pocházím z Litomyšle, kde nyní bydlím a žívím se jako konstruktér.

V roce 2016 jsem se rozhodl adoptovat 7-letého chlapce z Afriky a tak taky začala moje spolupráce s Centrem Narovinu. V současné době pomáhám CN jako dobrovolný koordinátor adopcí. Moje práce spočívá hlavně

v komunikaci s adoptivními rodiči – informuji rodiče o situaci v Keni, o případech dětí léčených v rámci zdravotního pojištění, o doručení balíčcích/dopisech a o případných platbách. V této práci jsem spojil dvě činnosti, kterých jsem si vždy vysoce vážil a chtěl je dělat – dobrovolnickou práci a komunikaci s lidmi. Vztahy a komunikaci s druhými stavím ve svém životě nejvýše, proto je pro mě přátelská atmosféra v CN a úsměvy spokojených dětí tou nejlepší odměnou. Aneb jak praví jedno africké přísloví: „Chceš-li jít rychle, jdi sám, chceš-li dojít daleko, jdi s přáteli.“

Svůj volný čas věnuji především kultuře a sportu. Hraji na kytaru, klavír a harmoniku. Hodně času trávím v ochotnickém divadelním spolku. Rád si jdu zahrát fotbal a nejlépe mi je, když mohu lézt po kopcích a pohybovat se ve vyšších nadmořských výškách se super výhledem.

Jmenuji se Lucka Strnadová (ještě před pár měsíci Mrňáková), žiji v Praze, ale vyrůstala jsem nedaleko Kutné Hory, kam se vždycky ráda vracím. Jsem dobrovolnou koordinátorkou adopce na dálku Centra Narovinu, kde vyřizují maily, které dostávám od adoptivních rodičů a také z kanceláře. Kromě toho, že pomáhám jako koordinátorka, jsem již

párkrát pro Centrum uspořádala, společně se svou rodinou, benefiční koncerty. Naposledy v listopadu loňského roku společně se zpěvačkou Zuzkou Janiššovou a kapelou Melissa. Také jsem adoptivní ségrou dvou děvčátek z Keni, mám vždy velkou radost, když přijde nový dopis a fotografie a já tak můžu být s oběma v kontaktu. Ráda bych se do Keni podívala a osobně

holčičky navštívila, tak snad se to jednou podaří. Již třetím rokem pracuji jako vychovatelka ve školní družině, na této práci je skvělé, že nikdy dopředu nevíte, čím vás děti překvapí, a každý pracovní den je jiný.

Svůj volný čas trávím nejčastěji zpěvem, v současnosti vystupuji s kapelou Melissa z Kutné Hory, dále se věnuji sólovému klasickému zpěvu, divadlu, a když se cítím unavená, jdu si zacvičit.

Dobrý den, **jmenuji se Markéta Zlá**, je mi 34 let. Mám ráda děti, přírodu, cestování, jízdu na koni, sportování, focení a mnoho dalšího. Mám vystudovanou střední hotelovou školu a fakultu bezpečnostního inženýrství. Pět let jsem žila v cizině, procestovala téměř celý svět a pracovala na mnoha pozicích od práce na farmě, taxikářiny, práci ve vinařství

po asistentku manažera. Nyní pracuji na logistice pro mezinárodní společnost, ale jen do doby, než v prosinci nastoupím na mateřskou. Dobrovolné činnosti pro různé humanitární organizace se věnuji od svých 19 let. Koordinátorem adopce pro Centrum Narovinu jsem se stala po adopci svého chlapce před 12 lety. Být koordinátorem adopce mi umožnilo nejen potkat úžasné lidi, kteří chtějí pomáhat druhým, ale také mohu sdílet zkušenosti a učit se poznávat jinou kulturu. Práce dobrovolníka mě naplňuje a rozvíjí.

Hezký den všem. **Jmenuji se Marie Niederhafnerová** a patřím k těm, co se snaží dělat hezčí svět dětí po celém světě.

V civilním životě pracuji jako dětská lékařka, nyní si však naplno užívám mateřskou dovolenou se synem Jiříkem a dcerkou Aničkou.

Mám spousty zájmů. Baví mě toulat se po lesích, kopcích a vysokých horách. Ráda zabloumám do světa fantazie a historie, zpívám si s drozdy, tancuji v rytmu skotských a irských lidových rytmů a s manželem rekonstruuji starý statek. Velkou část svého volného času věnuji realizaci dětských táborů.

Moje spolupráce s Centrem Narovinu začala před 5 lety, kdy jsme si s manželem „adoptovali“ chlapce Mosese, kterého stále podporujeme a věříme v jeho pozitivní budoucnost. O půl roku později jsem vyrazila do Prahy na báječný seminář pro zájemce o spolupráci s Centrem Narovinu a stala se dobrovolníkem organizace. Od roku 2015 působím v organizaci jako koordinátorka adopcí na dálku. Mým úkolem je komunikace s rodiči, kteří mají adoptované naše svěřence. Řeším s nimi veškeré problémy, které mohou nastat na keňské či české straně. Mám ráda okamžiky, kdy adoptivním rodičům sděluji nějakou pozitivní informaci, jako např. že se jejich dítě dostalo na dobrou školu nebo má jiný životní úspěch. V takových chvílích člověk ví, že tohle všechno má velký smysl. Jsem ráda, že můžu být součástí takto skvělého projektu.

Představujeme novou posilu nairobské kanceláře

Dobrý den, jmenuji se Betty Munene. Do Centra Narovinu jsem se dostala v březnu 2018. Po dobu jednoho měsíce jsem pracovala jako sociální pracovnice pro projekt Ostrov Naděje na ostrově Rusinga. V současnosti pracuji jako koordinátor studentů vyšších odborných a vysokých škol. Moje práce obnáší především aktualizaci evidence studentů,

ověřování informací uvedených v databázi, přidávání chybějících údajů a archivování přijímacích dopisů a rozpisů poplatků na studium jednotlivých studentů. Bez kompletních dokumentů by totiž studenti nemohli dostávat finanční příspěvky. Potkávám se se studenty i mimo školu při různých aktivitách. Práce tady mě baví, kolegové jsou nápomocní a je s nimi legrace. Kromě práce mám ráda filmy, ráda trávím čas s rodinou a přáteli. Jsem veselá a volnomyšlenkářka. Nedávno jsem se začala zajímat o dobrodružství – tak uvidíme, kam mě to zavede. A miluji jídlo, v příštím životě chci být šéfkuchařkou.

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800, a kam jdou i přeplatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v třetím trimestru 2018 podpořili celkem 54 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“.

Konkrétně se jedná o tyto děti: Violet Ndungwa Mukonyo (40400), Shaban Mgodo Baraza (40476), Christopher Omondi (40487), Mary Ngii Mwinzi (40624), Peris Wanjiku (40708), Venus Eunice Wanjiru (40710), Paul Dzuya Mwinga (40844), Collins Onyango (40892), Praise Amani Mukonambi (40946), Clifford Omonci Owino (40949), Stephen Otieno (40950), Mary Saidi (41002), Janet Kuvuna Mbaji (41032), Charles Munuve

Mutiso (41081), Steven Macharia Kihonge (41127), Calvin Otieno (41179), Mercy Lumayo (41193), Chrisantus Malala Juma (41231), Kennedy Mayero (41243), Isaac Keya (41439), Stevin Andiego (41493), Agnes Nduta Irungu (41662), Naomi Muthoni (41669), Rose Mwangi Kadenge (41738), Devin Osoro (41749), Treazah Muhonja (41786), Faith Nduku (41825), Monica Anyango (41841), Ariel Owiyo (41844), Robert Ochieng Otieno (50286), Paul Odhiambo (51148), Francis Ooko Ounga (51326), Clement John Otieno (51417), Chrispine Ochieng (51429), Debra Achipi Obote (51443), Jane Wanjiku Mburu (51512), Agrey Adeka (51516), Bonface Omondi (51643), Eillen Akoth Odero (51728), Wicliffe Ochieng Okuku (51733), Collins Ochieng Mboya (51737), Clinton Otieno Olulo (51746), Rumsfeld Zakayo Sakwa (51763), Tacquine Okoth Omogo (51775), Waryana Kassim Abbas (51834), Ibrahim Yusuf (51862), Amir Sadik Hussein (51901), Cavine Odhiambo Ochieng (51979), Vera Spencer Adhiambo (52057), Susan Muthoni Wambui (52099), Hannsleaky Oluoch (52130), Goretty Akinyi Otieno (52300),

Vena Mokeira Ongoi (52441), Favour Omondi Okado (52628).

Za věnovanou částku na Klub přátel adopce velmi děkujeme, protože podpořené děti nemusí přerušit školní docházku, ale mohou dokončit další trimestr studia. Konkrétně, 37 dětí dokončí běžný ročník základní či střední školy, 5 dětí dokončí poslední ročník základní školy a 12 studentů dokončí poslední ročník střední školy.

Hana Jodasová

Jednou z těch, kdo potřebují podpořit i do budoucna, je Treezy. Rádi bychom vám představili její příběh.

Treezy Amony Onynago (ID 41375) se narodila svobodné matce, která se později provdala za jiného muže. V současné době o ni pečují prarodiče. Treezy žije v oblasti Kisumu, v domku žijí s dívkou a prarodiči ještě další členové rodiny, celkem sedm lidí. Rodina topí dřívím, svítí petrolejkou a vodu berou z blízkého pramene. Treezy chodí do 1. ročníku střední školy a potřebovala by vyšší podporu, tzn. 4,800 Kč/200 Eur za trimestr. Současný adoptivní rodič nemůže posílat tak vysoké platby, proto adopci ukončuje a doufá, že najdeme nového adoptivního rodiče a dívka bude moci střední školu dokončit. K dostudování střední školy jí zbývají 3 roky. Pokud byste chtěli Treezy adoptovat, kontaktujte prosím koordinátorku Mirku Mrňákovou, tel. +420 728 216 230, mirka.mrnakova@adopceafrika.cz. Děkujeme.

Jaká jména se dávají dětem v Keni

Jména keňských dětí se v průběhu jejich života mění, a to někdy poměrně radikálně, což může mnohé adoptivní rodiče zmást. Proč tomu tak je? A jaká jsou vlastně specifika udělování jmen v keňské, nebo širěji africké, společnosti?

kmene/komunity či podle místa narození. Jména mohla být i nábožensky motivovaná.

Když do Afriky proniklo křesťanství, lidé začali svým dětem dávat také biblická jména. Děti tak dostávaly křesťanské jméno jako své první jméno, druhé bylo africké a označovalo nějakou okolnost spojenou s jeho narozením (viz výše) a jako poslední, třetí jméno dostaly jméno po svém tatínkovi. Bylo také zvykem, že když se žena vdala, vzdala se jména po svém tatínkovi a přijala jako třetí jméno jméno svého manžela.

Jména mohou také připomínat významné události, které se staly v místní komunitě. Proto má mnoho dětí, které se narodily během hnutí za nezávislost

Jak to bylo dříve

V tradiční africké společnosti bylo pojmenování dítěte jedním z nejdůležitějších přechodových rituálů. S tím spojená slavnost oznamovala všem narození nového dítěte, představovala dítě širší rodině a také celé komunitě, a především se při ní udělovalo dítěti jeho jméno. Tehdy lidé věřili, že jméno, které dítě dostane, bude mít trvalý vliv na vývoj jeho osobnosti a poznamená také jeho výchovu. Jméno dítěti udělovaly ženy. Různé komunity/kmeny dětem dávaly rozdílná jména, která se vztahovala k mnoha událostem, jevům či objektům. Děti byly pojmenovávány např. podle doby, kdy se narodily, podle prarodičů, kteří už rodinu opustili, podle příbuzných, stromů, zvířat, zajímavých událostí či významných osobností, které pocházely ze stejného

v Keni, jméno Uhuru – svahilské slovo pro nezávislost. Některá jména zase mohou odrážet zážitky maminky během těhotenství a porodu, např. svahilské jméno Bahati znamená „šťěstí“ a Imani pak znamená „víra“.

Mnoho dětí v našem programu adopcí sdílí stejná jména, např. Omondi, Adhiambo, Ochieng, Wairimu, Mwangi, Kamau. Jedná se o kmenová jména, která pocházejí ze dvou největších kmenů v Keni, kmenů Luo a Kikuyu. Např. jména většiny žen, které pocházejí z kmene Luo, začínají písmenem „A“ a většina mužských jmen začíná písmenem „O“.

ný. To, že se rodiče rozhodnou změnit jméno dítěte v době registrace na zkoušky, se děje také proto, aby se nové jméno objevilo na závěrečných certifikátech uzavírajících absolvované školy a také na akademických dokumentech na vyšším studiu.

V současné době už tedy nejsou v keňské společnosti žádná omezení v tom, jaké jméno mohou rodiče svým dětem dát. A to je také důvod, proč dávají někteří rodiče nebo už dospělí mladí lidé, kteří programem prošli, svým dětem jména adoptivních rodičů jako výraz vděčnosti za jejich podporu.

Irene Olali

Jak je to dnes

V současné moderní společnosti neexistují žádná specifická pravidla, která by určovala, jaké jméno mají děti dostat. Rodiče mohou dát dětem dvě nebo tři africká jména nebo jedno či více křesťanských nebo anglických jmen. Děti se také mohou jmenovat podle zpěváků, významných politických vůdců, hrdinů nebo jiných osobností v dané společnosti nebo i ve světě (v databázi adoptovaných dětí máme například dva Nelsony Mandely, Baracka Obamu Oduor či Davida Beckhama Odhiambo Duke).

Proč se jména dětí mění

Velmi často se setkáváme s tím, že se jména dětí v průběhu života mění. S tím se pravděpodobně setkala i mnoho adoptivních rodičů a mohlo to způsobit zmatek. V Keni se většinou dětem mění jméno, když se hlásí k závěrečným zkouškám na základní nebo střední škole – začínají používat jména, která mají na rodném listě. Rodný list jim byl obvykle vystavován právě v této době, nedostaly ho automaticky v době svého narození, jak je tomu u nás. Rodiče si o něj sice mohli zažádat, rodnému listu ale nepřikládali důležitost, takže to většinou nedělali. Dokument byl potřeba až při registraci k závěrečným zkouškám na základní či střední škole (v současné době už platí jiná pravidla, rodný list je nutné předložit při vstupu dítěte do vzdělávacího systému, tedy do mateřské školy).

Rodiče mohli při vystavování rodného listu do dokumentu zasáhnout a jména dětí změnit (*to také vysvětluje, proč se někdy liší i datum narození dítěte na rodném listě a na adopčním formuláři, který na začátku adopce dostáváme; rodiče si v době, kdy žádají o rodný list, už nevybaví přesné datum narození dítěte, a proto nahlásí datum tak, jak si ho pamatují – pozn. CN*). Ke změně jména dochází hlavně proto, že děti mají často na začátku života dvě podobná jména, spíše takové přezdívky. Po vystavení rodného listu děti obvykle začnou používat jméno svého tatínka nebo křesťanské jméno, aby byl rozdíl mezi oběma jmény více patr-

Asante sana, Afriko, a zase někdy na viděnou

Bezprostřednost, nasazení, empatie... Mohl bych vypsat celou řadu slov a i tak by mě neustále napadaly nové a nové podobné výrazy, kterými by se dala popsat má měsíční zkušenost na klinice Ostrova naděje.

Stejně tak jako u předchozích projektů v rozvojových zemích mě k projektu Ostrova naděje dovedla souhra náhod a jsem za to moc rád. Práce na klinice splnila mé očekávání v takovém tom „africkém standardu“ tamních podmínek, co na mě ale udělalo obrovský dojem, je komplexnost a důmyslnost celého projektu Ostrov naděje. Jedna část projektu by nemohla existovat bez té druhé a vše funguje jak namazaný stroj. Klobouk dolů!

Nyní však ke klinice. Nejčastější otázka, kterou mně lidé po návratu pokládají, je: „Tak v čem je to tam jiný?“ a já odpovídám: „Ve všem.“ Místní obyvatelé jsou velice bezprostřední, a proto již od příchodu pacienta do ordinace vzniká mezi ním a lékařem důvěrné pouto. Nemoci, se kterými pacienti přichází, se velice liší od našich běžných evropských onemocnění. Malárie je zde častá zrovna tak jako v ČR chřipka, a kvůli vodě z Viktoriina jezera je zde velice častá i bilharzióza (*bilharzióza nebo také schistosomóza je parazitární onemocnění člověka a zvířat způsobené krevními motolicemi rodu Schistosoma; v závislosti na typu onemocnění může bez léčby dojít k selhávání ledvin, vzniku nádoru močového měchýře, k ucpání střev, cirhóze jater aj. – pozn. CN*). Narazíte tu i na raritní, velice závažná onemocnění, jako je například lepra či cholera.

Do dalších medicínských detailů zabíhat nebudu, avšak musím vzpomenout jednu věc. Když lékař nemá k dispozici žádný z moderních přístrojů (RTG, ultrazvuk atd.), tak se nejlepším přístrojem stávají jeho sluch, zrak a hmat. Protože zde nemají pacienti ve zvyku hlasitě poukazovat na svou obtíž, tak musí lékař při vyšetřování velice bedlivě sledovat, jak pacient reaguje na různá vyšetření, a zvažovat, na co by to mohlo napoví-

dat. Takové vyšetřování vyžaduje mnohem větší koncentraci a pozornost, než je obvyklé, ale skrze toto soustředění v kombinaci s dotykem vzniká vůbec ten nejlepší možný vztah mezi lékařem a pacientem. Je to vždy hezké připomenutí, o čem že ta medicína vlastně je, co je důležité a na co bychom jako lékaři nikdy neměli zapomenout.

Po dobu jednoho měsíce jsem mohl spolupracovat s místními zdravotníky a obdivuji je za to, že se i přes nelehké podmínky snaží poskytovat všem pacientům co nejlepší péči, a hlavně, že u toho nikdy neztrácejí úsměv na rtech, což se kolikrát nedaří ani nám v podmínkách, kde nám nic podstatného nechybí.

Josef Borovka

Další zajímavé postřehy z Josefových cest si můžete přečíst na blogu: Zprávy od rovníku 2018 na <https://mzungu.webnode.cz/>

„... Takže začnu hned jedním doporučením všem čtenářům, kteří si pohrávají s myšlenkou někam vyjet. Neplánujte, nevažujte, nevymlouvejte se a vyjeďte. To, co jsem tam každé den prožíval a viděl, nikdy v Evropě nezažiju. Nemluví jenom o tuberkulózách, parazitech, HIV pacientech... Mluví o tom, jak tam žijou, jaký jsou jejich starosti, co vnímají jako svoje problémy a jaká je jejich představa o zbytku světa. A během toho uděláte i dobrou věc, tak nad čím ještě přemýšlíte? :)“

... Rekordmanem dne vyhlášuji třináctiletého klučínu, kterej přišel s lehkým kašlíčkem, že ho to budí v noci a že ráno měl průjem. Poslechově pneumonka jak prase přes celou pravou

plíci, v testech mu vyšla pozitivní malárie, ze stolice pozitivní schistosoma a giardie. Máš můj obdiv, synku, já bych se s tímhle kombem nezvedl ze záchoda. Cos dělal? Pil vodu z jezera. Kde? V Mbitě. Tak nám ještě s úsměvem zamával a že se přijde ukázat příští týden. Afrika, kámo.“

Program zdravotního pojištění v roce 2017/2018

V roce 2017/2018 bylo do programu zapojeno 905 dětí, což činí 45% z celkového počtu dětí v programu Adopce na dálku. Celkem se řešilo 743 zdravotních případů. Nejčastějšími nemocemi byla malárie, infekce horních cest dýchacích a břišní tyfus. Všechny děti prošly preventivní lékařskou prohlídkou.

Jeden z případů, který se řešil v rámci zdravotního programu: Peter Mahinda (ID v programu 51606) je pacient s diagnostikovanými septickými vředy, který ale nějakou dobu

nebyl na léčích. Jeho stav se zhoršil a 17. února 2018 byl přijat na kliniku v AIPCA Mahinga, kde mu byla podána adekvátní medikace. Peter na léčbu zareagoval dobře, ale následně se u něj bohužel objevily další komplikace, které vedly až k operaci.

20. dubna 2018 začal Peter trpět ostrou bolestí v oblasti slepého střeva, a proto byl přijat v nemocnici North Kinangop Catholic Hospital s diagnózou zánet slepého střeva. Podstoupil operaci, při které mu appendix odstranili. Z nemocnice byl propuštěn 30. dubna ve stabilizovaném stavu. Na pooperační léčbu reagoval dobře a dál tak mohl pokračovat ve studiu. Peterova rodina je velmi vděčná za podporu, které se Peterovi dostalo díky zdravotnímu programu.

Zdravotní program je jedním z nejdůležitějších počinů Centra Narovinu. Nejen, že je díky němu pečováno o zdraví potřebných, ale doslova zabraňuje životy. Nebýt programu, nedokázala by většina rodin řešit zdravotní problémy svých dětí.

Zdravotní pojištění je tedy pro děti tím nejlepším dárkem.

Další období, na které je možné adoptivní děti pojistit, je červen 2019 až květen 2020.

Irene Olali

Podporujte nás přes **givt.cz** i na podzim
Neplatíte nic navíc a pomáháte dobré věci

NOTINO
with parfums.cz

ZOOT.

MALL.CZ

kasa.cz

Tchibo
a víc než 900 dalších...

Na Givtu najdete Centrum Narovinu pod tímto odkazem: https://bitly.com/Centrum_Narovinu

Zapomínáte pomáhat zdarma při nakupování na internetu?

Přidejte si GIVTího pomocníka do prohlížeče a nikdy už nezapomenete.

Zdarma ke stažení je zde: **givt.cz/aplikace**

DÁRKY S PŘÍBĚHEM

Již čtvrtým rokem pro vás připravujeme nabídku vánočních dárků.

Originální dárky Férového obchůdku udělají radost vašim nejbližším, zaměstnancům, firemním partnerům i dětem v Keni.

Nabízíme dárkové balíčky v různých hodnotách i provedení. Od menší varianty v celofánovém sáčku až po větší dárkové balíčky v papírových krabicích s dřevitou vlnou. Standardní balíček obsahuje férovou kávu a čaj z Keni, které jsou dovezeny přímo, bez prostředníků, a také výrobek z mastku, který pochází z výrobní dílny Ostrova Naděje.

Kam směřuje výdělek?

100 % výdělku přímo podporuje rozvoj komunitního centra Ostrov Naděje na Rusinga Island v Keni. Komunitní centrum Ostrov Naděje má mateřskou školku, základní i střední školu, sirotčinec, vzdělávací centrum s knihovnou, farmu a zdravotní středisko, které se stará o více než 500 potřebných dětí a 15 000 pacientů komunity ostrova Rusinga Island.

Dárková krabice – 200 g káva zrnková, 200 g čaj, mastkový výrobek dle specifikace.

Baleno v dárkové papírové krabici, zboží je vystlané dřevitou vlnou.

1A / Dárková krabice Káva, čaj, soška v hodnotě 490,- Kč

1B / Dárková krabice Káva a soška v hodnotě 420,- Kč

1C / Dárková krabice Čaj a soška v hodnotě 390,- Kč

Dárková krabice – varianta s mastkovou misticčkou nebo svícnem plus 20,- Kč

Dárkový balíček v celofánu – 200 g káva zrnková, 200 g čaj, mastkový výrobek dle specifikace.

Baleno v celofánovém sáčku.

2A / Dárkový balíček v celofánu - Káva, čaj, soška v hodnotě 420,- Kč

2B / Dárkový balíček v celofánu - Káva a soška v hodnotě 320,- Kč

2C / Dárkový balíček v celofánu - Čaj a soška v hodnotě 270,- Kč

Dárkový balíček – varianta s mastkovou misticčkou nebo svícnem plus 20,- Kč

I letos rádi připravíme další balíčky na míru podle vašich představ – do balíčku můžeme přidat další výrobky z Fé-

rového obchůdku - dřevěné, proutěné či kovové výrobky, šperky, trička, tašky, fotografie, dárkové certifikáty „Daruj zdraví“, „Daruj vzdělání“ a „Daruj naději“ v různých hodnotách od 100,- Kč.

A samozřejmě rádi připravíme jen jednotlivá balení kávy a čaje 100 g, 200 g, 250 g či mastkového zboží například do tomboly nebo k vašim již vytvořeným dárkovým balíčkům.

Neváhejte nás kontaktovat. Rádi sdělíme více informací a navrhneme tu nejlepší variantu právě pro vás!

Simona Heřtusová, mobil 608 301 270,

simona.hertusova@adopceafrika.cz

Dárky s příběhem www.AdopceAfrika.cz